

Novetats de LaBreu St. Jordi 2013 a Vilaweb

Montse Serra

Reproduïm l'article publicat a Vilaweb (<http://www.vilaweb.cat/noticia/4102802/20130408/avancament-editorial-materia-primer-primer-obra-traduida-catala-jorg-fauser.html>) el dilluns 8 d'abril del 2013

Aquesta setmana arriba a les llibreries 'Matèria primera', la primera obra traduïda al català de l'escriptor alemany Jörg Fauser (Frankfurt, 1944 - Munic, 1987), autor de culte, que va viure al límit i va morir jove, a quaranta-tres anys. És una traducció d'Ignasi Pàmies, publicada per Labreu edicions dins la col·lecció la Intrusa. Pàmies la descriu així: 'És una novel·la autobiogràfica i l'obra cabdal de Fauser, un retrat viscut, enginyós i malenconiós de tota una generació, servit amb un estil àgil, sense floritures, farcit de diàlegs memorables.' Llegeix-ne un fragment (pdf).

Tal com explica el traductor, el protagonista de 'Matèria primera' no era pas a París el 1968, sinó que vivia a Istanbul, en un núvol d'opi, compartint vida bohèmia amb un amic que pintava. Quan va tornar a Alemanya va conèixer directament els moviments anarquistes i les primeres comunes del Berlín oest, les cases ocupades i els locals i revistes contraculturals de Frankfurt. Va constatar que seguir una mica la veta i fer-se el radical podia ser una manera excel·lent de guanyar-se la vida o de lligar, però més enllà d'això no podia deixar de qüestionar les contradiccions d'aquests moviments des del sentit de l'humor. Diu Pàmies que el protagonista narra aquest moment d'efervescència política i social amb distància irònica, tendresa i una certa perplexitat.

Jörg Fauser va escriure moltíssim i en gèneres molt variats: novel·les, contes, poemes i lletres de cançons, guions, articles i reportatges per a revistes, a més d'una biografia de Marlon Brando. En un dels seus encàrrecs periodístics eventuals, va viatjar a Londres per entrevistar William Burroughs, un dels seus referents, al costat de Kerouac, Fallada, Bukowski, Chandler i Hammet. I tanca Pàmies: 'El tema de la conversa amb Burroughs no fou la literatura, sinó com desenganxar-se de l'heroïna. Però, és possible deixar l'heroïna? I la literatura?'

Altres novetats de Labreu

Labreu Edicions acaba de publicar cinc nous volums, quatre dels quals són de poesia. Però comencen per parlar de 'Paper de vidre, una nova polida', que recull alguns dels monogràfics, articles, reportatges, entrevistes i especials publicats des del 2005 en endavant per la revista cultural Paper de vidre, que només té format digital, i que ha jugat un paper cultural en aquesta primera dècada del XXI. I això passa ara que la revista fa deu anys, gairebé onze (va néixer per Sant Jordi del 2002). L'aplec es diu 'una nova polida', perquè l'any 2005 Labreu ja va publicar un primer volum de recull de continguts.

En aquest llibre de quatre-centes pàgines hi trobem l'apartat 'Polint les lletres', amb els continguts dedicats a Joan Sales (inclou una entrevista amb la Núria Folch) i Mercè Rodoreda, així com les entrevistes a Mercè Ibarz, Biel Mesquida, Joan-Lluís Lluís, Ricard Ripoll, Francesc Garriga, i Enrique Vila-Matas. I també es pot tornar a llegir la reescriptura d'un llibre de referència en cinc línies per part de cinquanta-sis col·laboradors de la revista.

El volum conté un segon apartat, 'Polint les idees, els sons i altres arts', on es recullen els textos dedicats al periodisme de Ramon Barnils, i les entrevistes a Josep M. Espinàs i Ramon Besa. En l'àmbit musical s'apleguen entrevistes amb Pau Riba, Joan Miquel Oliver, Manel, Refree i David Carabén, Els nens eutròfics, Surfing Sirles. I entre el material desclassificat trobem una entrevista amb el cineasta Isaki Lacuesta, una altra als arquitectes Roger Tudó i Josep Ricart, i a l'il·lustrador Francesc Capdevila, Max. Tanca el volum un recull d'opinions sobre 'Rusiñol i el nostre temps'.

Entre les novetats poètiques de Labreu, dins la col·lecció Alabatre, hi trobem 'Ultracolors', poemes que Albert Forns va escriure durant l'elaboració de la novel·la 'Albert Serra (la novel·la, no el cineasta)', premi Documenta, publicada per Empúries. Del poemari, Albert Forns ha explicat a VilaWeb: 'És el resultat de treballar durant un any i mig a la biblioteca del MACBA, on hi ha les millors monografies dels artistes contemporanis. De tant en tant n'agafava una i m'amarava de la manera de ser i de fer d'aquell artista i a partir d'aquí en feia un poema. Perquè m'interessen més les reflexions dels artistes contemporanis que no dels literaris. Al final del llibre hi ha un glossari amb la vuitantena d'artistes, on explico amb molta conya per què són importants per a mi, i per fer agafar ganes de descobrir-los.'

La Silvie Rothkovic proposa 'Pianos i túnels', uns poemes que evocuen un paisatge malenconiós, de pluja, de Rússia, de fred, i de l'esdevenir. Si el seu anterior llibre 'Altres arbres' (Tria Llibres) prenia com a fil conductor la pintura, en aquest és la música el centre d'interès.

L'editora Ester Andorrà publica 'Afamats', poemes acompanyats de les il·lustracions de Núria Miret. 'Els homes quedem una mica retratats en aquests versos', ens diu un jove poeta, que explica que parlen de les relacions personals des del punt de vista d'una dona que les viu de manera desacomplexada, sense laments d'amors perduts.

Finalment, Labreu també ha publicat 'Voluntàries' de Sebastià Bonet Espriu (Barcelona, 1943), llicenciat en física amb un DEA d'Astrofísica per la Sorbona i doctor en filologia catalana. Bonet ha fet un exercici de desmesurada complexitat, en què la literatura textual assoleix un cim de virtuositat i on les matemàtiques actuen com a imposició i restricció: Cinquanta-vuit onzenes heterogramàtiques (invent de Georges Perec), que consisteixen en poemes 'quadrats', d'onze versos cada un dels quals ha de contenir obligatòriament onze lletres concretes, que són les cinc consonants més usades en la nostra llengua (I, N, R, S i T) i les cinc vocals, més una de les catorze consonants restants, que és la que fa de clau del poema i que es va repetint a cada vers.